

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angelique Francisca Niessen-Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Εναγόμενη: Condor Flugdienst GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστούν έκτακτες περιστάσεις, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού ⁽¹⁾, οι επεμβάσεις ενεργούντων με δική τους ευθύνη τρίτων στους οποίους έχουν ανατεθεί καθήκοντα εμπίπτοντα στις δραστηριότητες αεροπορικής εταιρίας;
- 2) Σε περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, έχει συναφώς αποφασιστική σημασία ποιος (αεροπορική εταιρία, εταιρία που διαχειρίζεται το αεροδρόμιο κλπ.) ανέθεσε στους τρίτους τα συγκεκριμένα καθήκοντα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Ισπανία) στις 14 Μαρτίου 2014 — Aktiv Kapital Portfolio Investments κατά Ángel Luis Egea Torregrosa

(Υπόθεση C-122/14)

(2014/C 159/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Aktiv Kapital Portfolio Investments

Καθού η αίτηση: Ángel Luis Egea Torregrosa

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτήν εθνική ρύθμιση, όπως αυτή της ισπανικής νομοθεσίας, η οποία δεν επιτρέπει τον αυτεπάγγελο προκαταρκτικό έλεγχο, στο πλαίσιο της μεταγενέστερης διαδικασίας εκτελέσεως, του εκτελεστού δικαστικού τίτλου —ήτοι της διατάξεως που εξέδωσε ο δικαστής με την οποία περατώνεται η διαδικασία για την έκδοση διαταγής πληρωμής λόγω μη ασκήσεως ανακοπής—, σε σχέση με την ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών στη σύμβαση βάσει της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω διάταξη της οποίας ζητείται η εκτέλεση, εκ του λόγου ότι κατά το εθνικό δίκαιο, ήτοι τα άρθρα 551 και 552 του LEC σε συνδυασμό προς το άρθρο 816, παράγραφος 2, του LEC, υφίσταται δεδικασμένο;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λετονία) στις 18 Μαρτίου 2014 — Andrejs Surmačs κατά Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Υπόθεση C-127/14)

(2014/C 159/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Andrejs Surmačs

Καθή: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η παράγραφος 7 του παραρτήματος I της οδηγίας 94/19/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτήν απαρίθμηση των προσώπων που μπορούν να θεωρηθούν ως πρόσωπα που συνδέονται με συγκεκριμένο πιστωτικό ίδρυμα, στα οποία πρέπει να μην αναγνωριστεί το δικαίωμα για λήψη εγγυημένης αποζημιώσεως, είναι εξαντλητική;
- 2) Μπορεί να θεωρηθεί ως διευθύνων πιστωτικού ιδρύματος ή ως άλλο από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 7 του παραρτήματος I της οδηγίας πρόσωπο που, σύμφωνα με την περιγραφή της θέσεώς του, έχει το δικαίωμα σχεδιασμού, συντονισμού και εποπτείας κλάδου της δραστηριότητας του πιστωτικού ιδρύματος ή εκτελέσεως μια λειτουργίας, όχι όμως της δραστηριότητας του πιστωτικού ιδρύματος στο σύνολό της, και που δεν έχει τη δυνατότητα να δίνει εντολές ή να λαμβάνει δεσμευτικές αποφάσεις για άλλα πρόσωπα; Πρέπει να ληφθεί υπόψη το αντικείμενο του εν λόγω κλάδου δραστηριότητας του πιστωτικού ιδρύματος ή της αναφερθείσας λειτουργίας;
- 3) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η παράγραφος 7 του παραρτήματος I της οδηγίας έχει την έννοια ότι κράτος μέλος δύναται να μην αναγνωρίσει το δικαίωμα για λήψη της εγγυημένης αποζημιώσεως σε πρόσωπο, το οποίο, σύμφωνα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της θέσεως, όπως παρατίθενται στην περιγραφή αυτής, δεν μπορεί να θεωρηθεί διευθύνων στέλεχος, ασκεί όμως εν τοις πράγμασι σημαντική επιρροή στις αποφάσεις των διευθυντικών στελεχών του πιστωτικού ιδρύματος ή των προσώπων που ευθύνονται προσωπικώς έναντι του εν λόγω ιδρύματος; Μπορεί να είναι κρίσιμη στο πλαίσιο αυτό η επιρροή που έχει απλώς άτυπο χαρακτηρισμό, απορρέουσα από την εξουσία, τις αρμοδιότητες ή τη γνώση του προσώπου σε σχέση με τη δραστηριότητα του πιστωτικού ιδρύματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 135, σ. 5.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 18 Μαρτίου 2014 — Staatssecretaris van Financiën, κατά Het Oudeland Beheer BV

(Υπόθεση C-128/14)

(2014/C 159/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Ανααιρεσίβλητη: Het Oudeland Beheer BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι στη βάση επιβολής του φόρου σχετικά με παράδοση κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 7, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας δεν περιλαμβάνεται το κόστος του οικοπέδου ή άλλων υλών ή υλικών για τα οποία ο υποκείμενος στον φόρο κατέβαλε ΦΠΑ σχετικά με την απόκτηση, εν προκειμένω για τη σύσταση εμπραγμάτου δικαιώματος το οποίο παρέχει εξουσία χρήσεως ενός ακινήτου; Είναι τα πράγματα διαφορετικά αν ο υποκείμενος στον φόρο προέβη δυνάμει εθνικών νομικών διατάξεων— είτε αυτές στο σημείο αυτό αντιβαίνουν προς την έκτη οδηγία είτε όχι— σε έκπτωση του εν λόγω ΦΠΑ σχετικά με την απόκτηση;
- 2) Μήπως σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη, όπου το οικόπεδο με το υπό ανέγερση κτίσμα αποκτήθηκε με τη σύσταση εμπραγμάτου δικαιώματος κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας, το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας έχει την έννοια ότι στη βάση επιβολής του φόρου επί παραδόσεως κατά το άρθρο 5, παράγραφος 7, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας περιλαμβάνεται η αξία του εδαφονομίου, δηλαδή η αξία των από έτος σε έτος οφειλομένων ποσών κατά τη διάρκεια ισχύος ή άλλως κατά την εναπομένουσα διάρκεια ισχύος του εμπραγμάτου δικαιώματος;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).